

SUDÍKOVÁ, Veronika, *Josef Holeček jako osobnost veřejná i soukromá. Možnosti integrity tvůrčího života*. Diplomová práce PF JU, České Budějovice 2012, 95 s. + 18 příloh.

Posudek oponentky diplomové práce

Veronika Sudíková si jako téma své diplomové práce zvolila osobnost Josefa Holečka. Tomu byla větší pozornost věnována naposledy v meziválečném Československu, kdy sociolog Emanuel Chalupný právě na jeho příkladu tvořil svou koncepci jihočešství. Později byly této osobnosti (s výjimkou zájmu Ondřeje Macury) věnovány slovníková hesla a drobnější studie zaměřené především na jeho literární tvorbu či výše zmíněnou problematiku jihočešství. Snaha nově interpretovat Holečkovu osobnost a obohatit dosavadní poznatky o nové souvislosti se tudíž jeví jako opodstatněná.

Diplomantka se pokusila zpracovat zvolené téma ve dvou rovinách – veřejné a soukromé. V prvních dvou kapitolách rozpracovala Holečkův životopis, k čemuž využila především beletrizovaných pamětí *Pero*, dokumentů ze spisovatelovy pozůstalosti, korespondence z archivních fondů Holečkových přátel (vše uloženo v LA PNP Praha) i údajů z matrik. Soukromému životu je pak věnována i třetí kapitola, v níž jsou zdařile rozkryty Holečkovy postoje na základě komparace jeho díla a životních osudů. Veronice Sudíkové se tak podařilo velmi celistvě zachytit rázovitou osobnost jihočeského spisovatele i jeho nonkonformní názory. Některé autorčiny závěry (občas by nezaškodil odkaz na zdroj odůvodňující její tvrzení) jsou však dle mého názoru příliš podmíněny materiály, s nimiž pracovala – odpovídají možná více Holečkově vlastní prezentaci než dobovému veřejnému vnímání. Bylo by rovněž žádoucí (a to platí pro celou práci) více zohlednit dobové společenské souvislosti a interpretovat Holečkovy názory a postoje na jejich pozadí (vztah k Rusku, slovanství, české politice aj.).

Ve čtvrté kapitole se pak diplomantka věnuje obrazu, který ve společenském vědomí budoval Holeček a tvůrci, kteří jeho dílo hodnotili. Poněkud více je zastoupena problematika autoobrazu, neboť – jak sama autorka konstatovala – rozkrytí všech textů, které osobnost Josefa Holečka v době jeho života zachycovaly a vytvářely jeho heteroobraz, by bylo velmi obtížné. Pátá kapitola je pak věnována Emanuelu Chalupnému a jeho konceptu jihočešství. V nich autorka vycházela přímo z díla tohoto sociologa i jeho pozdějších interpretací.

Veronika Sudíková shromáždila většinu dostupných materiálů, které ke zvolenému tématu byly k dispozici, a pokusila se vytvořit komplexní obraz Josefa Holečka. Některá její tvrzení by sice mohla být prohloubena a lépe promyšlena, přínos její diplomové práce je však i přesto zjevný. Stejnou pečlivost jako heuristice věnovala i finální úpravě textu. Práce se vyznačuje dobrou jazykovou úrovní, je v ní jen několik drobných tiskových chyb (např. problém s horním indexem na některých místech poznámek pod čarou) a rovněž přílohy byly vhodně zvoleny. Práci Veroniky Sudíkové proto vzhledem k výše uvedenému doporučuji k obhajobě a hodnotím ji ještě stupněm

v ý b o r n ě.

PhDr. Jitka Rauchová, Ph. D.

V Českých Budějovicích 25. ledna 2013